

בתי המשפט

עת"ם 8930/08

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהלים

לפני: כבוד השופט דוד חשין, סגן נשיא

בעניין:

1. מ סובח ת.ז.

2. ח סובח ת.ז.

3. נ סובח ת.ז. (קטינה)

4. סמא סובח ת.ז. (קטינה)

העותרים

ע"י ב"כ עו"ד עדי לוסיגמן

נ ג ד

1. שר הפנים

2. מנהל מינהל האוכלוסין

3. מנהל מינהל לשכת האוכלוסין בירושלים

המזרחית

המשיבים

ע"י ב"כ עו"ד ציפי קוינט

עוזרת ראשית לפרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

החלטה

1. החלטה זו עניינה בבקשת העותרים לחייב את המשיבים בחוצאות עתירתם.

2. ביום 17.11.08 עתרו העותרים לבית המשפט בבקשה להורות למשיבים להשיב

לעותר 1 את תושבות הקבע שלו, שהמשיבים הודיעוהו על פקיעתה (ע/3).

בתי המשפט

עת"ם 8930/08

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

לפני: כבוד השופט דוד חשין, סגן נשיא

3. ביום 18.2.09 ביקשו העותרים, בהסכמת המשיבים, את מחיקת העתירה, לאחר שקיבלו את הסעד המבוקש בה, והעתירה נמחקה בהתאם. בעקבות זאת, הגישו העותרים בקשה לחיוב המשיבים בהוצאות, ובכללן השבת האגרה במלואה.

4. לטענת העותרים, העותר 1, שהינו תושב מזרח ים, נסע לארה"ב בשנת 1998, בהיותו בן 17, וקיבל אשרת שהייה מסוג "גרין קארד", שהוגבלה לתקופה של 10 שנים. בין שנת 1998 לשנת 2005 חילק העותר את זמנו בין ארה"ב לארץ. בחודש מאי 2005 נישא העותר לתושבת ישראל וחזר לישראל לצמיתות. ביום 20.6.05 הודיעו המשיבים לעותר כי תושבותו פקעה עקב קבלת רישיון לישיבת קבע בארה"ב. העותר הגיש ערר על החלטת הפקיעה, שהונשבה לה ניתנה רק כעבור שלוש שנים, ביום 2.6.08, אז הודיעו לו המשיבים כי החלטת הפקיעה בעינה עומדת. לאחר מכן פנה העותר פעם נוספת למשיבים, מסר להם כי תוקפה של תעודת הגרין קארד פג ביום 6.2.08, וצירף לפנייתו הוכחות על מרכז חיים בירושלים לשנים 2005-2008. ביום 14.9.08 התקבלה תשובת המשיבים לפנייה זו, לפיה החלטתם בעינה עומדת. בעקבות תשובה זו הוגשה העתירה דנן. לטענת העותרים, הם דאגו למיצוי הליכים מלא בטרם הגשת העתירה, שלאחר הגשתה וכתוצאה ממנה נענו המשיבים לסעד המבוקש, ולפיכך מתבקש החזר ההוצאות בהתאם לתנאים שנקבעו בבג"צ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון (ניתן ביום 25.4.94).

5. המשיבים מתנגדים לבקשה. לטענתם, תקנה 11א(2) לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974 (להלן - התקנות), מורה כי תוקפו של רישיון לישיבת קבע בישראל פוקע

בתי המשפט

עת"ם 8930/08

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

לפני: כבוד השופט דוד חשין, סגן נשיא

אם בעליו עזב את ישראל וקיבל רישיון לישיבת קבע במדינה זרה. עמדת המשיבים הינה כי עם קבלת הגרין קארד, פוקע מאליו רישיון ישיבת הקבע בישראל, מאחר שהגרין קארד מעניק רישיון לישיבת קבע, והוא על אף שתעודת הגרין קארד ניתנת לתקופה קצובה בזמן. משעה שהעותר 1 קיבל גרין קארד, כך המשיבים, פקעה תושבותו כדין, והחלטת המשיבים להחזיר לו את תושבותו ניתנה לפנים משורת הדין. בנסיבות אלו, אין לחייבם בהוצאות.

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. תקנה 11(ג) לתקנות קובעת כי תוקפו של רישיון קבע יפקע אם בעליו עזב את ישראל והשתקע במדינה זרה. תקנה 11א קובעת מספר חלופות שבהתקיים אחת מהן יראו אדם כמי שהשתקע מחוץ לישראל: חלופה (1) הינה שהייה מחוץ לישראל לתקופה של 7 שנים לפחות; חלופה (2) הינה קבלת רישיון לישיבת קבע באותה מדינה. חלופות אלו קובעות "חזקת השתקעות", אשר ניתנת לסתירה על-ידי ההוכחה כי מרכז חייו של בעל הרישיון נותר בישראל (ראו: עת"מ (י-ם) 8141/08 **חדרת נ' מנהל הלשכה האזורית למנהל האוכלוסין** (ניתן ביום 12.11.08)).

8. העותר החזיק בתעודת גרין קארד, שהייתה תקפה למשך 10 שנים. בעת"מ (י-ם) 235/05 **מחמוד נ' שר הפנים** (ניתן ביום 20.4.06) דחיתי את פרשנות המשיבים לפיה עצם החזקת כרטיס גרין קארד מפקיעה את רישיון הקבע לישיבה בישראל, באומרי כי אין להחיל את תקנה 11א(2) על תעודת גרין קארד הקצובה בזמן (ואין ידיעתי משגת כי

בתי המשפט

עת"ם 8930/08

בית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

לפני: כבוד השופט דוד חשין, סגן נשיא

קיימות תעודות גרין קארד שאינן מוגבלות בזמן). לאחר ששב לארץ, הגיש העותר ערר על פקיעת תושבותו, אשר ההחלטה בו התעכבה במשך שלוש שנים. לשיטת המשיבים, תושבותו של העותר הוחזרה לו "לפנים משורת הדין". ואולם, פנייתו של העותר נדחתה מבלי שנבדקה כדבעי זכאותו בדין להחזרת התושבות, ולפיכך היה צידוק בהגשת העתירה, ולו בכדי לגרום למשיבים לבחון מחדש את עניינו בנפש חפצה. לכך יש להוסיף את השיהוי הרב בקבלת תשובת המשיבים לערר שהוגש, במהלכו נותר העותר בישראל כשהוא חסר מעמד.

9. מנגד, לא נעלמה מעיני העובדה שהמשיבים חסכו התדיינות מיותרת בכך שהסכימו להענקת הסעד בטרם נתקיים דיון בעתירה ואף בטרם הוגש בה כתב תשובה. לפיכך אפסוק את ההוצאות שלא על הצד הגבוה.

10. לאור האמור, אני מחייב את המשיבים בשכר טרחת עורך הדין של העותרים בסך של 5,000 ₪ בתוספת מע"מ, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן החלטה זו ועד לתשלום בפועל. בנוסף ישאו המשיבים במלוא הוצאת האגרה ששילם העותר.

ניתנה היום י"ג באב, תשס"ט (3 באוגוסט 2009) בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

דוד חשין

דוד חשין, סגן נשיא